

Bohoslužby do ČRo Vltava, 22.1.2017, SCEAV Oldřichovice

Jan 4:46-54

46 V Kafarnaum byl jeden královský služebník, jehož syn byl nemocen. 47 Když uslyšel, že Ježíš přišel z Judska do Galileje, vydal se k němu a prosil ho, aby přišel a uzdravil jeho syna, který už byl blízek smrti. 48 Ježíš mu odpověděl: "Neuvidíte-li zázraky a znamení, neuvěříte." 49 Královský služebník mu řekl: "Pane, pojd', než mé dítě umře!" 50 Ježíš mu odpověděl: "Vrať se domů, tvůj syn je živ!" Ten člověk uvěřil slovu, které mu Ježíš řekl, a šel. 51 Ještě když byl na cestě, šli mu naproti jeho sluhové a oznámili mu: "Tvůj syn žije." 52 Zeptal se jich, v kterou hodinu se mu začalo dařit lépe. Odpověděli mu: "Včera hodinu po poledni mu přestala horečka." 53 Tu otec poznal, že to bylo právě v tu chvíli, kdy mu Ježíš řekl: "Tvůj syn je živ." A uvěřil on i všichni v jeho domě.

Drazí rozhlasoví posluchači, milí bratři a sestry v Kristu,

už jste někdy někomu naletěli na plané sliby a pustá slova typu? "Určitě zítra přijdu, můžeš se na mě spolehnout." A ejhle, další den jste čekali a čekali a nikde nikdo. Nebo vám někdo nasliboval skvělé výrobky za ještě skvělejší ceny a nic z toho nebyla pravda? Ten vysavač nakonec nebyl až tak zázračný a ty hrnce také samy neuvařily a dokonce, světe div se, jste v nich připálili vaše oblíbené zelí nebo knedlíky.

Ano, mnoho slov je dnes proneseno planě, neupřímně, ze závisti a s podlou motivací získat jen pro sebe. Také dnešní příběh z Božího slova nám ukazuje, jak musel jeden člověk bojovat se slovem, které bylo nad ním vyřčeno. Má mu věřit nebo má odejít zklamán?

Ale pojďme se podívat na začátek. Celý příběh začíná smutně. Začíná nemocí dítěte a to je vždycky smutné. Nebyla to jen nějaká rýma nebo kašel, nebylo to jen odřené koleno či modřina na ruce. Muselo to být něco vážného. Něco na umření něco, čehož příznakem byla vysoká horečka, něco, co tatínka dítěte hnalo k činům. A co maminka? Nevíme, určitě dělala, co mohla, ale slovo bible dnes mluví jen o tatínkovi, který byl vysoce postaveným služebníkem, ale v našem příběhu se stává služebníkem svého dítěte. Měl rád svého syna a není větší bolest pro rodiče, než vidět umírat svoje vlastní dítě. Jako táta čtyřech dětí si to snad ani neumím představit.

A tu náhle přichází k němu zpráva: "Do Kány Galilejské přichází Ježíš. Ten, který zachránil jednu svatbu před největším trapasem a proměnil vodu ve víno." Drazí, ten plán se zrodil rychle. Náš tatínek na nic nečekal a vyrazil na cestu. Cestu, která je dnes dlouhá něco přes 35 km. Tak daleko předcházela Ježíše jeho pověst. 35 km není úplně zanedbatelná vzdálenost. Je třeba pěkně šlapat. Ale ten táta šel, protože nikdo jiný nedokázal pomoci. Jako královský služebník měl určitě dobré známosti, měl kontakty, měl možnost nadstandardních služeb, ale on nenašel nic a nikoho, kdo by pomohl jeho dítěti, které umíralo. A tak kráčel a vyhlížel a nevíme, co se mu v hlavě honilo.

Víme však, že byl moment, kdy spatřil Ježíše. A bible nám tento moment popisuje slovy: *prosil ho, aby přišel a uzdravil jeho syna, který už byl blízek smrti.* Jak byste prosili o zdraví svého dítěte, když víte, že umírá, když víte, že s ním nemůžete být, když víte, že už jej nikdy nemusíte spatřit živého? To musela být srdcervoucí prosba. Nic formálního, ani žoviálního

typu: "Pane, tak mě tady máš, víš, mám jednu věčičku, kterou bych potřeboval zařídit, tak mi pomoz, je ti to jasné?" Ne, vůbec ne, byla to silná prosba otce umírajícího dítěte.

A právě v tomto momentě se rozvíjí krátký rozhovor Ježíše se služebníkem. Ježíš říká: *"Neuvidíte-li zázraky a znamení, neuvěříte."* Královský služebník mu řekl: *"Pane, pojd', než mé dítě umře!"* Ježíš mu odpověděl: *"Vrať se domů, tvůj syn je živ!"* Ten člověk uvěřil slovu, které mu Ježíš řekl, a šel. (48-50)

Neskutečné. On jde sám 35 km, pak se setkává s Ježíšem snad jen 1 minutu, otočí se a vyrazí znovu sám na další 35 km cestu. Když šel tatínek k Ježíši, šel s očekáváním, že se věci vyřeší, ale když odcházal od Ježíše, musel odcházet s vírou v Ježíšovo slovo, nic více neměl, žádný zázrak, žádné znamení, žádný talisman, upomínku na cesty, nic. Jen slovo Krista, kterého se měl držet. *"Vrať se domů, tvůj syn je živ!"*

Nevzdal to, i když neviděl ani metr před sebe a každý další krok domů byl krokem víry. A tu se před ním najednou v dálce objeví služebníci z jeho domu. Zprvu nepoznává nic než siluety postav, pak je rozeznává a pak jim najednou hledí do tváře. Možná, že to všechno proběhlo hodně spontánně a neuspořádaně, protože bible nám říká, že všichni mu oznámili, asi jeden přes druhého radostnou zprávu: *"Tvůj syn žije. Tvůj syn žije, tvůj syn žije."* Asi by mu nevadilo, kdyby mu to řekli ještě tisíckrát. "A v kterou hodinu se mu začalo dařit lépe?" ptá se táta. *Odpověděli mu: "Včera hodinu po poledni mu přestala horečka." Tu otec poznal, že to bylo právě v tu chvíli, kdy mu Ježíš řekl: "Tvůj syn je živ." A uvěřil on i všichni v jeho domě.*

Tatínek, sluhové, celá domácnost poznala, že Ježíš Kristus není nějaký podomní prodejce plný planých slibů, poznali, že vyřčené Boží slovo má svoji váhu a moc. Proměňuje život. Je to slovo, kterého se jde uchytit i v situacích, které vypadají zcela beznadějně.

Drazí posluchači, bratři a sestry. Ten dnešní příběh je velice osobní. Nevidíme v něm žádné davy jen osobní setkání Ježíše s královským služebníkem. Tak je třeba se s ním setkat. Velice osobně přinést před něj naše trápení.

Možná se jedná o ta vaše osobní trápení, se kterými si nevíte rady. V srdci máte nepokoj a pohasínají ve vás poslední jiskřičky naděje vašeho manželství, vašeho zdraví či čehokoli jiného. Přijďte dnes osobně k Pánu Ježíši Kristu pro Jeho slovo, které i pro vás zní: "Boží naděje žije."

Ale možná, že jste jako královský služebník a těžce nesete trápení jiných ve vaší rodině, v sousedství, ve vašich přátelstvích a vztazích. Ano, je dnes mnoho těch, kteří už sami nemají sílu přijít před Krista a vyprosit si milost a odpuštění a jsou blízko nás. Neměli byste se právě vy stát těmi královskými služebníky, kteří s naléhavostí přinesou před Krista jejich trápení a bolesti? Vždyť oni už nemají sílu vstát a jít. Přemýšlejte o tom, zda jim nepřinést Boží slovo o novém životě.

Služebník čekal zázrak a dostal slovo, kterému měl uvěřit a jít dál. Nesnižme Pána Boha na úlohu automatu na kávu, ke kterému přijdeme, hodíme tam pár drobných, stiskneme tlačítko a vyletí nám káva s bohatou pěnou. Takový Pán Bůh není. Je to Bůh, On jedná svrchovaně, suverénně, jedinečně s každým z nás, protože jsme každý jiný. Ale na druhé straně se Bůh rozhodl, že se všemi lidmi bude jednat stejně, protože v určitém ohledu jsme všichni stejní.

Drazí, my jsme všichni dětmi, kteří jsou nemocní na smrt. Všichni jsme v životě před Bohem udělali věci, které jej znevážily. Všichni jsme zhřešili a tak jsme se Bohu oddálili a teď na sobě neseme následky v podobě nemoci těla, vztahů a především odloučení od Boha. On však poslal svého služebníka Krista, který neváhal jít delší cestu než jen 35 km. Neváhal opustit krásu nebe, aby přišel na zem, abychom i my měli život.

Jak to skončilo víme. Křížem a smrtí. Vidíme Krista, jak volá: Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?" Ale nedočkal se odpovědi. Zemřel. Znamená to, že Bůh zklamal? Znamená to, že Bůh nedodržel svoje slovo? Vůbec ne. On jen působí jinak, než jsme zvyklí. Bůh z beznaděje vykresá největší jistotu a radost, z největších tragédií utvoří svá největší vítězství. Bůh nečekaně a slavně vzkřísil svého Syna z mrtvých. Bůh měl a má poslední slovo nad tímto světem a bude mít i nad našim životem. To je pravda, které musíme věřit, i kdyby se na naší cestě neobjevili žádní poslové dobrých zpráv, i kdyby se okolnosti nezměnily do konce našeho života. Bůh bude mít poslední slovo.

A tak vám drazí přeji, abyste nejprve ve svém životě prožili bezmoc nemocného dítěte. Ano bolí to, ale není to nic špatného, protože v naší slabosti se projevuje Boží moc a síla pro každého kdo věří. Pán Bůh chce nejprve vidět, jak jej moc potřebujeme pro záchranu našeho života.

Drazí, ale přeji vám také, abyste se stali královskými služebníky - služebníky nejvyššího krále - Božími služebníky a neváhali urazit kus cesty pro záchranu jiných lidí. Kéž byste se stali těmi, kteří nesou před Krista bolesti a trápení těch, kteří nemají sílu sami před Krista přijít. A být služebníkem znamená věřit, že Bůh koná. Být služebníkem znamená uvěřit Božímu slovu, držet se ho a jít dál.

A také vám přeji, abyste se stali radostnými svědky Božích skutků na této zemi. Bůh koná mezi námi více, než si dovedeme představit, ale mnoho chvály si dnes přivlastní lidé. Kéž vám Pán Bůh otevře oči, abyste viděli, co Bůh pro vás a vaše okolí koná a pak šli jako ti domácí služebníci a radostně se dělili o to, co Pán Bůh s vámi nebo vašimi blízkými vykonal.

Ale ze všeho nejvíce vám přeji, abyste ve svém životě rozpoznali Boží hlas a ve víře šli poslušně až do cíle. Krok za krokem. A nezastavili se na 5., 8. či 15 km, ale abyste došli do cíle, protože jen tam v celé své nádheře odkryjete, co znamená slovo věčný život a prožijete naplnění toho, za co jste se možná desítky let modlili, naplnění vaší víry a uvidíte Krista tvář v tvář.

Královský služebník uvěřil slovu, *které mu Ježíš řekl, a šel.* Udělejte to také tak a uvidíte zázrak nového života. Amen.

Modlitba

Náš drahý Pane Ježíši Kriste, děkujeme ti, že k tobě můžeme přijít s každým našim trápením. Dej nám, prosíme, sílu k tomu, abychom na naší cestě víry nemalomyslně, ale v síle tvého slova šli až do cíle, kde už není ani žalu ani nářku ani bolesti. Dej nám to, prosíme, ze své milosti. Amen.

Přání pokoje

A pokoj Boží, který převyšuje každý lidský rozum, ten ať chrání vaše srdce i váš život v Kristu Ježíši, našem Pánu. Amen.

